

قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی

مصوب ۶۶/۱۰/۲۷

ماده ۱- مستخدمینی که براساس قانون اصلاح تبصره ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری و تبصره‌های الحاقی آن مصوب ۱۳۶۵/۳/۲۷ بازخرید می‌شوند می‌توانند تقاضا نمایند کسور بازنشستگی یا حق بیمه آنان (سهم مستخدم) به سازمان تأمین اجتماعی منتقل شود که در این صورت کسور مزبور به صندوق تأمین اجتماعی منتقل می‌شود و پس از پرداخت مابه‌التفاوت کسور یا حق بیمه مزبور مقرر در قانون تأمین اجتماعی (اعم از سهم مستخدم و کارفرما) توسط اینگونه مستخدمین به سازمان تأمین اجتماعی سنوات مربوط به عنوان سنوات پرداخت حق بیمه آنان جهت استفاده از مزایای قانونی تأمین اجتماعی منظور و محسوب می‌گردد.

تبصره ۱- مستخدمین رسمی و ثابت که از نظر بازنشستگی مشمول قانون تأمین اجتماعی هستند در شمول مستخدمین مزبور در تبصره ۱ ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۶۵/۳/۲۷ بوده و می‌توانند براساس تبصره مزبور و تبصره های الحاقی قانون فوق بازنشسته و بازخرید شوند.

تبصره ۲- بازنشستگی براساس تبصره ۱ ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۶۵/۳/۲۷ و مقررات خاص دستگاههای دولتی منوط به داشتن حداقل ۴۵ سال سن برای مستخدمین زن و ۵۰ سال برای مستخدمین مرد خواهد بود در غیر این صورت بر اساس مقررات مربوط سنوات خدمت آنان بازخرید می‌شود.

ماده ۲- کلیه قوانین و مقررات استخدامی در دستگاههای مذکور در ماده ۴ این قانون در خصوص بازنشستگی کارمندان با سنوات خدمت کمتر از ۲۰ سال و نیز با سنوات ارفاقی لغو می‌گردد و بازنشستگی در صورت درخواست آنان فقط براساس سنوات خدمت امکان پذیر خواهد بود.

تبصره ۳- مستخدمینی که دارای ۶۵ سال سن هستند از حکم این ماده مستثنی می‌باشند.

ماده ۳- دستگاههای مذکور در ماده ۴ این قانون می‌توانند کارمندانی را که حداقل ۳۰ سال سابقه خدمت قابل قبول از لحاظ بازنشستگی داشته باشند رأساً براساس مقررات مربوط بازنشسته نمایند. حداقل مذکور در این ماده برای مشمولین تأمین اجتماعی ۳۵ سال خواهد بود.

تبصره - مستخدم رسمی می‌تواند هنگام تقاضای بازنشستگی حقوق و فوق العاده‌های مربوط به ایام مرخصی‌های استحقاقی استفاده نشده خود را مطالبه یا تقاضا نماید در احتساب سابقه خدمت جهت تعیین حقوق بازنشستگی یا از کارافتادگی به جمع خدمت رسمی وی اضافه شود و در صورتیکه مستخدم رسمی فوت شود و استحقاق مرخصی داشته باشد تمام حقوق و فوق العاده‌های مربوط بابت مرخصی استحقاقی به وراث قانونی وی پرداخت خواهد شد.

ماده ۴- وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند براساس ضوابط ذیل حداکثر ظرف مدت یکسال نسبت به اصلاح تشکیلات تفصیلی خود با تأیید سازمان اموراداری و استخدامی کشور اقدام نمایند.^۱

الف - هشتاد درصد پستهای بلامتصدی در دستگاههای فوق حذف می‌گردد.

ب - مجموع پستهای پشتیبانی (اداری و خدماتی) در دستگاههای فوق الذکر از یک سوم پستهای اصلی هر دستگاه تجاوز ننماید. این نسبت برای مدارس یک ششم (با احتساب کادر دفتری مدارس در پستهای پشتیبانی) و برای دانشگاهها یک دوم می‌باشد.

ج - دستگاههای فوق مکلفند کارمندان غیررسمی خود را به پستهای موقت تخصیص دهند.

تبصره ۱- در صورتیکه هر یک از دستگاههای فوق در مهلت مقرر نسبت به اصلاح تشکیلات تفصیلی خود اقدام ننماید سازمان اموراداری و استخدامی کشور مکلف است راساً نسبت به اصلاح تشکیلات آن اقدام و مراتب را به دستگاه مزبور ابلاغ نماید و پرداخت هرگونه وجهی به کارکنان مازاد بر پستهای مصوب تصرف غیرقانونی در اموال دولتی محسوب خواهد گردید.

۱- براساس قانون مصوب ۷۰/۸/۲۹ مندرج در صفحه ۱۱۷۷، اعداد و نسبتهای ماده ۱۶ این قانون برای وزارتخانه‌های فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، آموزش و پرورش و مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای وزارت کار و امور اجتماعی ملغی گردیده است. نسبتهای جدید باید به تصویب هیات وزیران برسد.

تبصره ۲- هرگونه افزایش پست سازمانی اعم از ثابت یا موقت یا رعایت موارد فوق صرفاً پس از تأیید سازمان اموراداری و استخدامی کشور و تصویب هیأت وزیران امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۵- استخدام آزمایشی افرادی که براساس بند ب تبصره ۶۰ قانون بودجه سال ۱۳۶۴ کل کشور تعهد استخدامی می‌نمایند، در صورتی که حداقل نصف ساعات کار هفتگی مقرر را به خدمت مشغول باشند، مجاز می‌باشد. صدور حکم قطعی این افراد مشروط به موفقیت در دوره آموزشی مربوط با تأیید سازمان اموراداری و استخدامی کشور می‌باشد و رعایت حداکثر دوره آزمایشی مقرر در مورد آنان لازم نخواهد بود. دوره‌های آموزشی که مدت آن حداقل یکسال باشد مشمول بند ب تبصره ۶۰ خواهد بود.

ماده ۶- وزارتخانه های آموزش و پرورش، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و فرهنگ و آموزش عالی می‌توانند صرفاً با رعایت مفاد ماده ۴ این قانون و نسبتهای زیر و تأیید سازمان اموراداری و استخدامی کشور نسبت به استخدام کادر مورد نیاز خود اقدام نمایند.^۱

الف - به ازاء افزایش هر ۲۰ نفر دانش آموز در مناطق شهری و ۱۵ نفر دانش آموز در مناطق روستائی یکنفر (اعم از آموزشی و غیر آموزشی).

ب - به ازاء افزایش هریک تخت بیمارستانی دو نفر (اعم از کادر پزشکی و غیر پزشکی)

ج - به ازاء افزایش هر ۱۴ نفر دانشجو یکنفر کادر غیر هیأت علمی و در مورد مؤسسات آموزشی جدیدالتأسیس تا یک سوم پستهای سازمانی مصوب.

تبصره ۳- استخدام در کادر هیأت علمی تابع ضوابط مقرر در تبصره ۶۰ قانون بودجه سال ۱۳۶۴ خواهد بود و استفاده از تبصره ۶۰ برای وزارتخانه‌های یاد شده به استثناء وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ممنوع می‌باشد.^۲

ماده ۷- استخدام در سایر دستگاهها برای مشاعلی که بموجب تبصره ۶۰ ممنوع اعلام گردیده، با رعایت ماده ۴ این قانون و حداکثر به تعداد یک دوم افرادی که در همان مشاغل از

۱- به زیر نویس ماده ۴ مراجعه نمایند.

۲- تفسیر قانونی این تبصره در صفحه ۱۱۷۸ درج گردیده است.

خدمت خارج می‌گردند (به استثنای انتقال) با تأیید سازمان اموراداری و استخدامی کشور مجاز خواهد بود.

تبصره ۱- دستگاههای فوق مکلفند نیمی از افرادی را که بموجب این ماده به استخدام درمی‌آورند از بین پدران و برداران شهداء، اسراء، مفقودین و جانبازانی که قادر به کار نباشند و نیز رزمندگان داوطلبی که ۹ ماه متوالی یا یکسال متناوب در جبهه‌های جنگ تحمیلی خدمت نموده‌اند در رشته‌های شغلی که واجد شرایط آن باشند (و در مورد همسران و خواهران آنان در مشاغل آموزشی و بهداشتی و درمانی) انتخاب نمایند.

تبصره ۲- استخدام در مشاغل پشتیبانی (اداری و خدماتی) فقط بصورت پیمانی امکان پذیر خواهد بود و تبدیل وضع مستخدمین پیمانی به رسمی منوط به داشتن حداقل ۸ سال سابقه خدمت بصورت پیمانی در همان دستگاه و یا یکسال خدمت داوطلبانه در جبهه بعلاوه حداقل ۲ سال سابقه خدمت پیمانی در دستگاه می‌باشد.

تبصره ۳- منظور از استخدام غیر رسمی مذکور در تبصره ۶۰ قانون بودجه سال ۱۳۶۴ هر گونه استخدام بصورت پیمانی، قراردادی، خرید خدمت، روزمزد و کارگری و عناوین مشابه می‌باشد.

ماده ۸- اشتغال به کار کلیه بازنشستگان و نیز کسانی که سنوات خدمت آنان براساس قوانین و مقررات استخدامی بازخرید شده است در وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و شهرداریها ممنوع است و در صورت نیاز دولت به تخصص بعضی از این افراد، اشتغال آنان بصورت غیررسمی و برای مدت معین با تصویب هیأت وزیران مجاز خواهد بود.^۱

ماده ۹- فرزندان و نوادگان اناث متوفی تازمانی که شرط سنی مقرر در بند ب ماده ۸۶ قانون استخدام کشوری و یا شرایط مشابه در سایر قوانین و مقررات مربوط را داشته باشند می‌توانند از حقوق وظیفه یا مستمری به میزانی که طبق مقررات مربوط به آنان تعلق می‌گیرد استفاده نمایند لکن پس از خارج شدن از شرایط مذکور حقوق وظیفه یا مستمری آنان در

۱- تفسیر قانونی این ماده در صفحه ۱۱۷۹ درج شده است.

اجرای قانون برقراری حقوق و وظیفه در مورد فرزندان و نوادگان اناث مصوب ۱۳۶۳/۱۰/۲ مجلس شورای اسلامی، در مورد ورثه منحصر بفرد فقط تا میزان حداقل حقوق و وظیفه تعیین شده با رعایت کلیه ضوابط مربوط قابل پرداخت خواهد بود.^۱

تبصره - در اجرای قانون برقراری حقوق و وظیفه درباره فرزندان اناث مصوب ۱۳۶۳/۱۰/۲ مجلس شورای اسلامی چنانچه تعداد ورثه بیش از یک نفر باشد در ازاء هر تقریبک دوم رقم حداقل به جمع حقوق و وظیفه یا مستمری افزوده می شود مشروط بر آنکه جمع حقوق و وظیفه یا مستمری از حقوق و وظیفه ای که براساس مقررات مربوط به آن تعلق می گرفته تجاوز ننماید.

ماده ۱۰- آئین نامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف مدت ۳ ماه به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ده ماده و یازده تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه بیست و هفتم دیماه یکهزار و سیصد و شصت و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۶/۱۱/۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون اصلاح مواد ۴ و ۶ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی

مصوب ۱۳۷۰/۸/۲۹

ماده واحده - اعداد و نسبتهای مذکور در مواد ۴ و ۶ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی برای وزارتخانه های فرهنگ و آموزش عالی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، آموزش و پرورش و مراکز آموزش فنی و حرفه ای وزارت کار و امور اجتماعی ملغی می گردد و نسبتهای جدید که بنا به پیشنهاد وزارتخانه های فوق و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور حداکثر ظرف دو ماه بتصویب هیأت وزیران می رسد ملاک عمل قرار می گیرد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و نهم آبانماه یکهزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۰/۹/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

۱ - براساس قانون اصلاح قوانین و مقررات بازنشستگی و وظیفه مصوب ۱۳۷۱/۱۱/۲۵ مجلس شورای اسلامی این ماده و تبصره آن حذف گردیده است. تاریخ اجرا ۱۳۷۱/۱/۱

تصویب نامه شماره ۳۰۴۱۲/ت/۲۵۳ هـ مورخ ۱۳۷۱/۶/۸ هیأت وزیران
راجع به اعداد و نسبت‌های مندرج در مواد ۴ و ۶ قانون
نحوه تعدیل نیروی انسانی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۱/۵/۲۱ بنا به پیشنهاد شماره ۲۴۴۵/د مورخ ۱۳۷۱/۵/۸ سازمان امور اداری و استخدامی کشور، به استناد قانون اصلاح مواد (۴) و (۶) قانون «نحوه تعدیل نیروی انسانی» مصوب ۱۳۷۰ تصویب نمود: اعداد و نسبت‌های یاد شده در مواد (۴) و (۶) قانون «نحوه تعدیل نیروی انسانی و دستگاه‌های دولتی» به عنوان نسبت‌های مورد عمل وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، آموزش و پرورش و فرهنگ و آموزش عالی، برای استخدام و ایجاد پست‌های سازمانی، تعیین می‌شود.

تفسیر قانونی در خصوص تبصره ماده (۶)

قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی

مصوب ۱۳۷۱/۱۲/۱۶

موضوع تفسیر:

آیا ممنوعیت مندرج در ذیل تبصره ماده ۶ قانون «نحوه تعدیل نیروی انسانی» دستگاه‌های دولتی» مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی شامل استخدام کادر هیأت علمی وزارت فرهنگ و آموزش عالی می‌شود؟

نظر مجلس:

ماده واحده - ممنوعیت مندرج در ذیل تبصره ماده ۶ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاه‌های دولتی مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی شامل استخدام کادر هیأت علمی وزارت فرهنگ و آموزش عالی نمی‌شود تفسیر قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ شانزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۱/۱۲/۲۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون تفسیر ماده ۸ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی

مصوب ۱۳۷۳/۳/۳

موضوع تفسیر:

آیا منظور از ممنوعیت اشتغال به کار بازنشستگان موضوع ماده ۸ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۷ اعاده به خدمت بازنشستگان موضوع ماده واحده قانون اعاده به خدمت کارکنان بازنشسته دولت مصوب ۱۳۶۰/۱۱/۱۸ نیز می‌باشد؟

نظر مجلس:

ماده واحده - ممنوعیت اشتغال به کار بازنشستگان موضوع ماده ۸ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۷ شامل اعاده به خدمت بازنشستگان موضوع ماده واحده قانون اعاده به خدمت کارکنان بازنشسته دولت مصوب ۱۳۶۰/۱۱/۱۸ می‌باشد.

تفسیر فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ سوم خردادماه یکهزار و هفتاد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۱/۳/۷۳ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

آئین نامه اجرائی قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی

دستگاههای دولتی^۱

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۷/۴/۱۹ بنا به پیشنهاد شماره ۶۵۳/د مورخ ۱۳۶۷/۲/۲۶ سازمان اموراداری و استخدامی کشور باستناد ماده ۱۰ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی، آئین نامه اجرائی قانون مزبور را که در این آئین نامه به اختصار «قانون» نامیده می‌شود بشرح زیر تصویب نمودند.

۱- بموجب تصویب نامه شماره ۵۲۱۶۶/ت ۱۵۶۴۹ هـ مورخ ۷۷/۸/۱۱ هیأت وزیران در این آئین نامه اصلاحاتی به عمل آمد که به لحاظ ابطال تصویب نامه به موجب رای شماره ۹۳ مورخ ۷۸/۴/۵ هیأت عمومی هیأت عدالت اداری از اصلاح آئین نامه خودداری گردید. برای اطلاع کاربران، متن تصویب نامه در صفحه ۱۱۸۲ و رای هیأت عمومی در صفحه ۱۱۸۴ درج گردیده است.

ماده ۱- به منظور تعیین مابه‌التفاوت موضوع ماده یک قانون ابتدا درصدی که بعنوان کسور بازنشستگی یا حق بیمه طبق مقررات بازنشستگی و وظیفه مربوط از حقوق و مزایای مستخدم برداشته شده است، از حق بیمه قانونی تأمین اجتماعی شامل سهم کارفرما و کارگر منهای حق بیمه درمانی و غرامت دستمزد که هفده درصد می‌شود، کسر می‌گردد و سپس حاصل آن در مبلغ ریالی وجوه منتقله ضرب و بر درصد کسور بازنشستگی پرداختی مستخدم تقسیم می‌گردد.

$$\text{درصد کسور بازنشستگی پرداختی مستخدم} = \frac{\text{مبلغ ریالی وجوه منتقل شده به صندوق تأمین اجتماعی} \times \text{منهای مقدار درصد کسر شده از حقوق کارمند}}{\text{مابه تفاوت موضوع ماده یک قانون}}$$

بدیهی است بنابه درخواست مستخدم مبلغ حاصله راساً و یا توسط دستگاه متبوع وی به صندوق تأمین اجتماعی واریز خواهد شد.

ماده ۲- اجرای مفاد ماده چهار قانون در کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است توسط کمیته‌هایی که به همین منظور تحت نظر وزیر یا بالاترین مقام دستگاه اجرائی ذیربط مرکب از سه نفر ترجیحاً (معاون اداری و مالی، بالاترین مسئول واحد تشکیلاتی و یک نفر به انتخاب وزیر یا رئیس دستگاه اجرائی) تشکیل می‌شود انجام خواهد شد. نماینده سازمان اموراداری و استخدامی کشور نیز حسب دعوت هر دستگاه در جلسه مربوط شرکت خواهد نمود.

تبصره - کمیته متشکله در وزارتخانه‌ها و دستگاههای مستقل علاوه بر انجام وظائف مربوط مسئولیت هماهنگی کمیته دستگاههای تابعه را نیز بعهده خواهند داشت. همچنین در جهت حفظ هماهنگی لازم بین کمیته‌های کلیه دستگاههای مشمول قانون کمیته مرکزی اصلاح تشکیلات تفصیلی در سازمان اموراداری و استخدامی کشور تشکیل می‌گردد.

ماده ۳- دستگاههای دولتی مکلفند در اجرای مفاد ماده ۴ قانون، با اعمال سیاست ادغام واحدهای تابعه و مشابه و تقلیل سطوح سازمانی، تشکیلات جدید خود را که حاوی پستها یا مشاغل ثابت و موقت باشد ظرف مدت حداکثر ۹ ماه از تاریخ تصویب این آئین نامه تهیه و جهت تأیید به سازمان اموراداری و استخدامی کشور ارسال نمایند.

تبصره - آن تعداد از مستخدمین غیررسمی که مورد نیاز دستگاهها باشند به پستها یا مشاغل موقت سازمانی که از تبدیل پستها یا مشاغل بلاتصدی ایجاد خواهد شد منصوب می‌شوند.

ماده ۴- در مورد حذف پستها یا مشاغل سازمانی بلامتصدی اولویت بامشاغل پشتیبانی می‌باشد و حتی‌الامکان بایستی از حذف پستهای اصلی و تخصصی و نیز پستهای سازمانی واحدهای مستقر در مناطق محروم و پستهای حساس و واحدهای جدیدالتأسیس خودداری شود.

ماده ۵- وزارتخانه‌های مذکور در ماده ۶ قانون که براساس ماده مزبور مجوز استخدام اخذ می‌نمایند مکلفند ده درصد از نیروی مورد نیاز خود را از بین جانبازان انقلاب اسلامی و فرزندان، پدران و برادران شهدا، اسرا و مفقودین و جانبازانی که قادر به کار نمی‌باشند و نیز رزمندگان داوطلبی که نه ماه متوالی یا یکسال متناوب در جبهه‌های جنگ تحمیلی خدمت نموده‌اند در رشته‌های شغلی که واجد شرایط آن باشند و در مورد خواهران و همسران آنان در مشاغل آموزشی و بهداشتی و درمانی تأمین نمایند.

تبصره - در صورتیکه پس از انتشار آگهی و تأیید بنیاد شهید انقلاب اسلامی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (حسب مورد)، امکان تأمین نیروی انسانی براساس نسبت تعیین شده از بین افراد مندرج در این ماده وجود نداشته باشد وزارتخانه‌های مورد نظر می‌توانند نیازاستخدامی خود را براساس مقررات مورد عمل، تأمین نمایند.

ماده ۶- مستخدمین پیمانی دستگاههای دولتی در صورتیکه حداقل ۸ سال سابقه خدمت در همان دستگاه و یا یکسال خدمت متوالی یا غیرمتوالی داوطلبانه در جبهه بعلاوه ۲ سال سابقه خدمت در یکی از دستگاههای دولتی داشته باشند بشرط وجود پست یا شغل سازمانی بلامتصدی بادرخواست کتبی آنان و پس از طی مراحل گزینش و رعایت کلیه مقررات مربوط به مستخدم رسمی تبدیل وضع خواهند یافت.^۱

تبصره - مستخدمین مشمول این ماده از شرط حداکثر سن مقرر در بند «الف» ماده ۱۴ قانون استخدام کشوری و انجام امتحان و مسابقه ورود به خدمت رسمی معاف می‌باشند

۱- به موجب تصویبنامه شماره ۱۰۳۹۹۸/ت ۷۷۶ مورخ ۶۷/۱۰/۲۶ شرح متن اصلاح شده است

(مشروط بر اینکه مستخدمین مزبور، قبل از شروع خدمت پیمانی به سقف سن مقرر در بند مذکور نرسیده باشند).

ماده ۷- بازنشستگی و بازخرید مستخدمین تابع قانون تأمین اجتماعی که براساس قانون اصلاح تبصره یک ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری و الحاق سه تبصره به آن تا تاریخ اجرای قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی توسط دستگاههای دولتی مربوط بازنشسته یا بازخرید شده‌اند از تاریخ های تعیین شده در ابلاغ یا حکم مربوط معتبر و مجری می‌باشد.

ماده ۸- استفاده از خدمات بازنشستگان و افراد بازخرید شده بنا به پیشنهاد وزیر ذریعاً به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره - مهلت ادامه اشتغال به کار غیر رسمی بازنشستگان و افراد بازخرید شده که در چهارچوب اختیارات قانونی دستگاههای مربوط قبلاً به خدمت دعوت شده‌اند (موضوع مصوبه ۱۱۳۴۴/ت/۲۶ مورخ ۱۳۶۷/۲/۳) از ۱۳۶۷/۴/۱۵ تا زمان صدور این مصوبه تعدیل می‌گردد.

ماده ۹- سازمان اموراداری و استخدامی کشور موظف است بر اجرای قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی و این آئین نامه در دستگاههای دولتی نظارت لازم اعمال و در صورت نیاز دستورالعملهای اجرایی و بخشنامه‌های لازم را تهیه و ابلاغ نماید.

تصویب نامه شماره ۵۲۱۶۶/ت/۱۵۶۴۹ هـ مورخ ۱۳۷۷/۸/۱۱

هیأت وزیران^۱

موضوع: اصلاح آیین نامه اجرایی قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی

ماده (۱) آیین نامه اجرایی قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی (موضوع تبصوینامه شماره ۱۹۴۰۴/ت/۳۱۶ مورخ ۱۳۶۷/۵/۵) به شرح زیر اصلاح و دو تبصره به آن اضافه می‌شود:

ماده ۱- در اجرای ماده (۱) قانون یاد شده، درصدی که به عنوان کسور بازنشستگی یا حق بیمه طبق مقررات بازنشستگی و وظیفه مربوط از حقوق و مزایای مستخدم برداشت و منتقل

۱- این تبصوینامه بنا بر رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطال شده که متن رای در ذیل همین مصوبه درج گردیده است.

شده است از حق بیمه آخرین حقوق و مزایای مبنای برداشت کسور مستخدم در صندوق قبلی یا حداقل دستمزد کارگر عادی در زمان پرداخت مابه التفاوت هر کدام بیشتر باشد شامل سهم کارفرما و کارگر به مأخذ پانزده درصد (۱۵٪) به ازای هر ماه محاسبه و کسر می‌گردد. مشمولین این قانون حداکثر ظرف یک سال از تاریخ بازخرید مهلت دارند تا تقاضای کتبی خود را به سازمان تأمین اجتماعی ارایه نمایند. به تقاضای خارج از مهلت مذکور ترتیب اثر داده نخواهد شد.

تبصره ۱- آن عده از مستخدمین دستگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی که در اجرای قانون مذکور بازخرید می‌شوند از پرداخت مابه التفاوت موضوع این ماده معاف خواهند بود. مستخدمینی که قبلاً بازخرید شده‌اند و تا تاریخ تصویب این آیین نامه مابه التفاوت مذکور را نپرداخته‌اند نیز مشمول این تبصره خواهند بود.

تبصره ۲- کسور بازنشستگی سوابق خدمت دولتی مستخدمینی که در اجرای قانون یاد شده به سازمان تأمین اجتماعی منتقل شده یا می‌شوند برای متقاضیان بازنشستگی تنها در محاسبه میزان مستمری بازنشستگی که به جمع سنوات پرداخت حق بیمه آنان اضافه می‌گردد و در سنوات پرداخت حق بیمه برای احراز شرایط بازنشستگی منظور نخواهد شد. سوابق مستخدمینی که بیمه آنان نزد سازمان تأمین اجتماعی ادامه دارد و از کارافتاده کلی یا فوت می‌شوند در احراز شرایط برقراری مستمری از کارافتادگی کلی و فوت و میزان مستمری آنان ملاک محاسبه خواهد بود.^۱

۱- به موجب تصویبنامه شماره ۷۶۲۴/ت ۲۱۴۶۶ هـ. مورخ ۷۹/۲/۳۱ تبصره ۲ حذف شده است. ضمناً در مقدمه تصویبنامه عبارت (بر اساس صورتنجلسه سازمان های امور اداری و استخدامی کشور، برنامه و بودجه و تأمین اجتماعی و موافقت دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور اضافه شده است

رای شماره ۹۳ مورخ ۱۳۷۸/۴/۵

هیات عمومی دیوان عدالت اداری

موضوع ابطال تصویبنامه شماره ۵۲۱۶۶/ت/۱۵۶۴۹ هـ مورخ ۱۳۷۷/۸/۱۱

هیات وزیران

مقدمه: شکایت طی دادخواستهای تقدیمی اعلام داشته‌اند، بموجب ماده یک قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی مصوب ۱۳۶۷/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی، مستخدمین بازخرید شده دولت می‌توانند به هنگام بازخریدی کسور بازنشستگی (سهم مستخدم) خود را از صندوق بازنشستگی ذریبط دریافت ندارند و درخواست نمایند که وجوه مزبور به سازمان تأمین اجتماعی منتقل گردد تا پس از پرداخت مابه التفاوت موضوع ماده یک آئین نامه اجرائی قانون مذکور (موضوع تصویبنامه شماره ۱۹۴۰۴/ت/۳۱۶ - مورخ ۱۳۶۷/۵/۵ هیأت وزیران) به سازمان مذکور، سنوات خرید بازخرید شده آنان بعنوان سنوات پرداخت حق بیمه منظور شود و از مزایای قانونی تأمین اجتماعی بهره‌مند شوند. چگونگی پرداخت مابه التفاوت موضوع ماده یک قانون نیز در آیین نامه اجرائی که در سال ۱۳۶۷ به تصویب هیأت وزیران رسیده توضیح داده شده است و مستخدمین دولت که داوطلب بازخریدی بوده‌اند با اتکاء به مواد قانونی و آیین نامه اجرائی آن اقدام به بازخریدی و انتقال سوابق به سازمان تأمین اجتماعی نموده‌اند. اکنون هیئت محترم وزیران بعد از گذشت قریب ۱۱ سال که از اجرای قانون می‌گذرد با تصویب اصلاحیه شماره ۵۲۱۶۶/ت/۱۵۶۴۹ هـ مورخ ۱۳۷۷/۸/۱۱ اقدام با اصلاح آیین نامه اجرائی نموده است. نظر باینکه اقدام هیأت وزیران به دلائل مشروحه ذیل مغایر با قانون می‌باشد، علیهذا تقاضای لغو و ابطال مصوبه مذکور را دارد. ۱- بحکم ماده یک قانون به صرف انتقال کسور بازنشستگی سهم مستخدم و سهم کارفرما کلیه سوابق دولتی قابل قبول مستخدم در حکم سوابق پرداخت حق بیمه محسوب شده و مستخدم می‌تواند از مزایای قانونی تأمین اجتماعی برخوردار شود. یکی از مزایای مورد بحث برخوردار از امتیاز بازنشستگی با استفاده از سنوات خدمت دولتی منتقل شده است، در حالیکه این حق قانونی یا انشاء تبصره در تصویبنامه اخیرالتصویب موردی تعدی قرار گرفته و از مفاد قانون خروج موضوعی دارد. ۲- حقوق مکتسبه مستخدمین که در سنوات گذشته با اتکاء به قوانین و مقررات مصوب اقدام به بازخریدی و انتقال سوابق به سازمان تأمین اجتماعی نموده‌اند و مابه التفاوت مربوطه را نیز

طبق مقررات پرداخت نموده‌اند اکنون با تصویب شیوه جدید پرداخت مابه التفاوت طبق مصوبه اخیر هیأت وزیران مورد تعدی و تعرض قرار گرفته و برخلاف ماده ۴ قانون مدنی عطف به گذشته شده است. ۳- بموجب ماده ۱۰ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی مقرر شده است، آیین نامه اجرائی قانون به پیشنهاد سازمان اموراداری واستخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران برسد در حالیکه اصلاحیه مورد بحث بدون توجه به مراحل قانونی پیش بینی شده از طریق وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی پیشنهاد و به تصویب رسیده است که قابل تأمل و تردید است، مضافاً اینکه براساس ماده ۱۰۴ قانون استخدام کشوری، مراقبت در حسن اجرای مقررات و قوانین استخدامی کشور و همچنین دادن دستورهای لازم در خصوص نحوه اجرای قوانین استخدامی بمنظور ایجاد هماهنگی از زمره وظایف سازمان امور اداری و استخدامی کشور بر شمرده شده است و چنانچه قرار باشد مقررات استخدامی بدون هماهنگی و تأیید سازمان مذکور به تصویب هیأت وزیران برسد، مغایر با ماده قانونی فوق الذکر رفتار شده است. بنابراین مصوبه هیأت وزیران از لحاظ عدم ارائه پیشنهاد بوسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور هم واجد ایراد است. باتوجه بمراتب فوق تقاضای صدور دستور مبنی بر ابطال تصویب نامه مورد بحث را دارد. مدیرکل دفتر امور حقوقی دولت در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه‌های شماره ۷۸۰۶۱ مورخ ۱۳۷۸/۲/۲۳ و ۸۶۲۵ مورخ ۱۳۷۸/۳/۵ مبادرت به ارسال تصویر نامه شماره ۱۱۵۳/۱۷۵۰۵ مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۹ سازمان امور اداری و استخدامی کشور و نامه شماره ۹۹۹۷/ن مورخ ۱۳۷۸/۲/۲۲ وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی به ضمیمه نامه شماره ۷۱۰۰/۱۲۵۱ مورخ ۱۳۷۸/۲/۵ سازمان تأمین اجتماعی نموده‌اند. الف: درنامه مدیر کل دفتر حقوقی سازمان امور اداری و استخدامی کشور آمده است، ۱- بصراحت ماده ۱۰ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی مصوب سال ۱۳۶۶ آیین نامه اجرائی قانون مزبور و به تبع آن اصلاحات، آیین نامه می‌باید به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران برسد. باتوجه به اینکه اصلاحیه مورد نظر به پیشنهاد وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی به تصویب رسیده و از ظواهر امر مشخص می‌گردد که به نقش و جایگاه قانونی این سازمان توجه نشده است، بنابراین تصویب اصلاحیه موصوف منطبق با مفاد ماده ۱۰ پیش گفته نمی‌باشد. ۲- علی الاصول اثر مصوبات ناظر به آینده باید باشد و لذا موضوع عطف به‌ماسبق شدن تصویب نامه موجب نادیده گرفتن حقوق مکاتبه مستخدمین می‌گردد. ۳- با توجه به مفاد ماده یک قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی

بنظر می‌رسد سنوات خدمت مستخدمین که کسور بازنشستگی مربوط به آن به سازمان تأمین اجتماعی منتقل می‌شود، قابل احتساب بعنوان سنوات پرداخت حق بیمه برای احراز شرایط بازنشستگی می‌باشد و نمی‌توان آن را محدود به محاسبه در میزان مستمری بازنشستگی نمود.

ب: در نامه رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی آمده است، ۱- آئین نامه تهیه شده قبلی توسط هیأت دولت پس از گذشت مدت مدیدی در عمل مخالفت خود را با روح و فلسفه قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی مصوب ۱۳۶۷/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی نشان داده و هم از این رو بوده که لزوم اصلاح و تجدید نظر در آن ضروری تشخیص داده شده است. ۲- چنانچه از قسمت آخر ماده ۱ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی استنباط می‌شود پرداخت حق بیمه سهم مستخدم بازر خرید شده و سهم کارفرما جهت استفاده از مزایای قانونی تأمین اجتماعی برای بیمه شده می‌باشد. بدیهی است مستخدمی که بدین ترتیب وارد مقررات بیمه‌ای تأمین اجتماعی می‌شود علی‌الاصول با قبول مقررات کلی تأمین اجتماعی می‌بایست از مجموعه این مقررات تمکین نماید و همچون سایر بیمه شدگان تأمین اجتماعی تابع شرایط عمومی این مقررات باشند با این لازم است برای استفاده از انواع مزایای قانونی تأمین اجتماعی حائز شرایط قانونی باشد. ۳- آیین نامه مصوبه قبلی هیأت دولت مبتنی بر اشتباه بوده و کارگزاران دولت در مقطعی از زمان به سبب بروز پاره‌ای از مشکلات در اجراء پی به این اشتباه برده و لذا برای اصلاح آن اقدام نموده است. ۴- مصوبه هیأت دولت هرچند که به پیشنهاد وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی بلحاظ مداخلت امر بوده. لیکن باید در نظر داشت که برخلاف ادعای شاکی تصویب نامه مورد اعتراض با بررسی و نظریه کارشناسی سازمان امور اداری و استخدامی کشور قریب چهارسال در کمیسیون رفاه دولت مطرح بوده و پس از تبادل نظر و بحثهای فنی مورد تصویب قرار گرفته است. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق به ریاست آیت الله موسوی تبریزی و با حضور رؤسای شعب بدوی و رؤساء و مستشاران شعب تجدید نظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره بااکثریت آراء یشرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

علاوه براینکه سازمان امور اداری و استخدامی کشور به حکم ماده ۱۰۴ لایحه قانونی استخدام کشوری به منظور انجام مطالعات و تحقیقات و ارائه پیشنهادات لازم در جهت تدوین و تصویب مقررات استخدامی متناسب و هماهنگ و نظارت بر حسن اجرای مقررات مذکور

تأسیس شده است و بموجب تبصره ماده ۱۱۲ لایحه قانونی فوق الذکر هم وزارتخانه‌ها و شهرداریها و کلیه مؤسسات دولتی اعم از مشمول یا غیر مشمول مکلف به جلب نظر موافق آن سازمان در وضع و اصلاح و تغییر تشکیلات و مقررات استخدامی خاص خود گردیده‌اند، اساساً در ماده ۱۰ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۷ تصریح گردیده است که (آیین نامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف مدت ۳ ماه به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید) که آئین نامه مزبور به کیفیت مقرر در سال ۱۳۷۶ تهیه و تدوین و تصویب شده است. نظر باینکه اصلاح مقررات آئین نامه اجرایی قانون اخیرالذکر به پیشنهاد وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بدون بررسی و اظهار نظر سازمان امور اداری و استخدامی کشور نافی وظایف و مسئولیتهای قانونی آن سازمان و مغایر ترتیب مقرر در ماده ۱۰ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی است، باستناد قسمت دوم ماده ۲۵ قانون دیوان عدالت اداری تصویبنامه شماره ۵۲۱۶۶/ت/۱۵۶۴۹ هـ. مورخ ۱۳۷۷/۸/۱۱ هیأت وزیران ابطال می‌شود.

بخشنامه شماره ۵۰۰۵/د مورخ ۶۷/۱۱/۱۶

سازمان اموراداری و استخدامی

راجع به حسن اجرای قانون نحوه تعدیل

در اجرای ماده ۹ آئین نامه اجرایی قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی دستگاههای دولتی (که در این دستورالعمل بصورت اختصار قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی نامیده خواهد شد) و بمنظور حسن اجرا و در جهت ایجاد هماهنگی و اتخاذ رویه واحد در کلیه مؤسسات تحت شمول قانون مذکور، این دستورالعمل بعنوان «دستورالعمل شماره ۲» و از سری دستورالعملهایی که مقرر است در خصوص چگونگی اجرای برخی از مواد قانون و آئین نامه مورد بحث تهیه شود بشرح زیر تدوین گردیده است:

۱- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی (۱۳۶۶/۱۲/۱۴) مستخدمینی که طبق مقررات قانون اصلاح تبصره یک ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری و الحاق سه تبصره به آن مصوب ۱۳۶۵/۳/۲۷ مجلس شورای اسلامی و دستورالعمل اجرایی آن بشماره ۲۲۸۰/د مورخ ۱۳۶۵/۷/۵ سازمان اموراداری و استخدامی کشور با رعایت مقررات قانون مزبور

بازخرید می‌شوند، می‌توانند بهنگام بازخریدی کسور بازنشستگی یا حق بیمه (سهام مستخدم) خود را از صندوق بازنشستگی ذریبط دریافت ندارند و درخواست نمایند که وجوه مزبور به سازمان تأمین اجتماعی منتقل شود تا پس از پرداخت مابه‌التفاوت موضوع ماده ۱ آئین نامه اجرائی قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی به سازمان مذکور، سنوات خدمت بازخرید شده آنان بعنوان سنوات پرداخت حق بیمه منظور شود و از مزایای قانون تأمین اجتماعی بهره‌مند شوند. ضمناً چنانچه مستخدمین مزبور قبل از انتقال وجوه مورد اشاره به سازمان تأمین اجتماعی از تصمیم قبلی خود انصراف حاصل نمایند با اعلام انصراف می‌توانند کسور بازنشستگی یا حق بیمه مربوط به سهم خود را از صندوق بازنشستگی ذریبط دریافت دارند. یادآور می‌شود دستگاههای اجرائی ذریبط می‌بایستی در شرح احکام کارگزینی مستخدمینی که طبق مقررات فوق بازخرید خدمت می‌شوند به این مطلب نیز اشاره نمایند که مستخدمین مزبور در صورت تمایل می‌توانند درخواست نمایند مفاد ماده ۱ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی درباره آنان به مرحله اجرا درآید.

- ۲- مستخدمینی که از لحاظ بازنشستگی و وظیفه مشمول مقررات قانون تأمین اجتماعی هستند صرفاً از نظر دریافت حق بیمه سهم خود تابع مقررات بند ۱ این دستورالعمل می‌باشند.
- ۳- مستخدمینی که قبل از تاریخ ۱۳۶۶/۱۲/۱۴ براساس مقررات قانون اصلاح تبصره یک ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری والحق سه تبصره به آن و دستورالعمل اجرائی آن بازخرید خدمت شده‌اند مشمول مفاد بند ۱ این دستورالعمل نمی‌باشند.
- ۴- مستخدمین رسمی، ثابت یا عناوین مشابه وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و مؤسسات دولتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و همچنین شهرداریها (مستخدم مرد با داشتن ۵۰ سال تمام سن و مستخدم زن با داشتن ۴۵ سال تمام سن) با داشتن حداقل ۲۰ سال سابقه خدمت که لزوماً طبق مقررات استخدامی مورد عمل دستگاه متبوع مستخدم قابل قبول و براساس مقررات بازنشستگی و وظیفه مربوط نیز معتبر می‌باشد در صورت تمایل می‌توانند براساس مقررات قانون اصلاح تبصره یک ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری و والحق سه تبصره به آن و دستورالعمل اجرائی آن با رعایت کلیه مقررات مربوط صرفاً تقاضای بازنشستگی نمایند و بازخرید نمودن خدمت مستخدمین مزبور براساس مقررات مورد اشاره توسط دستگاه متبوعشان امکان پذیر نمی‌باشد لیکن در صورتی که

مستخدم فاقد حداقل یکی از شرایط فوق باشد. می‌تواند تقاضای بازخرید خدمت نماید که در این صورت طبق مقررات قانون اخیر الذکر باری رفتار خواهد شد.

۵- با توجه به اینکه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی (۱۳۶۶/۱۲/۱۴) مقررات مغایر با قانون مزبور لغو و غیرقابل اجرا می‌باشد لذا از تاریخ مذکور بازنشستگی مستخدمینی که از لحاظ بازنشستگی و وظیفه تابع مقررات بازنشستگی و وظیفه قانون استخدام کشوری می‌باشند با استناد مفاد بند «الف» ماده ۷۴ (در مورد مستخدمینی که کمتر از بیست سال سابقه خدمت قابل قبول دارند) و همچنین ماده ۷۵ قانون اخیرالذکر امکان‌پذیر نمی‌باشد.

۶- از تاریخ ۱۳۶۶/۱۲/۱۴ صدور احکام بازنشستگی مستخدمین با استناد مقررات لغو شده با تاریخ اجرای قبل از تاریخ مذکور مجوزی ندارد.

۷- در اجرای مفاد ماده ۳ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی، وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و مؤسسات دولتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است، می‌توانند نسبت به بازنشسته نمودن مستخدمینی که حداقل ۳۰ سال سابقه خدمت قابل قبول از لحاظ بازنشستگی (برای مشمولین تأمین اجتماعی حداقل ۳۵ سال) داشته باشند بدون درخواست آنان با هر قدرسن و بدون طرح موضوع بازنشستگی مستخدم در شورای مشاغل تخصصی مندرج در تبصره ۲ ماده واحده قانون اصلاح تبصره یک ماده ۷۴ قانون استخدام کشوری و الحاق سه تبصره به آن راساً اقدام لازم معمول دارند. ضمناً در صورتی که این قبیل مستخدمین درخواست بازنشستگی نمایند این تقاضا حقی برای بازنشسته نمودن آنان ایجاد نخواهد کرد و در هر حال اتخاذ تصمیم در این مورد با دستگاه متبوع مستخدم می‌باشد.

۸- چنانچه مستخدمین رسمی یا عناوین مشابه وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و همچنین شهرداریها بهنگام درخواست بازنشستگی یا در زمان از کارافتادگی با استناد مفاد تبصره ماده ۳ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط به ایام مرخصی استحقاقی استفاده نشده خود را مطالبه نمایند در اینصورت حقوق و فوق‌العاده‌های مزبور براساس آخرین حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط توسط دستگاههای اجرایی ذیربط یک جا به آنان پرداخت خواهد شد.

۹- در اجرای مفاد تبصره ماده ۳ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی مستخدمین رسمی یا عناوین مشابه وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و همچنین شهرداریها بهنگام

درخواست بازنشستگی یا در زمان از کارافتادگی می‌توانند حقوق و فوق العاده های مربوط به ایام مرخصی استحقاقی استفاده نشده خود را مطالبه یا تقاضا نمایند مرخصی استحقاقی استفاده نشده آنان در احتساب سابقه خدمت جهت تعیین حقوق بازنشستگی یا از کارافتادگی به جمع خدمت رسمی آنان اضافه شود که دستگاههای اجرایی ذریبط مکلفند با تقاضای آنان موافقت نمایند. توضیح اینکه در هر حال مستخدم می‌تواند صرفاً یکی از دو مورد مذکور را انتخاب نماید. ضمناً چنانچه مستخدمین فوق باستناد تبصره مزبور تقاضا نمایند مرخصی استحقاقی استفاده نشده آنان در احتساب سابقه خدمت جهت تعیین حقوق بازنشستگی یا از کارافتادگی به جمع خدمت رسمی آنان اضافه شود، حق بیمه یا کسور بازنشستگی مربوط به سهم مستخدم می‌بایستی براساس آخرین حقوق و مزایای دریافتی طبق مقررات بازنشستگی مربوط توسط مستخدم به صندوق بازنشستگی ذریبط پرداخت گردد.

۱۰- در صورت تقاضای مستخدمین رسمی یا عناوین مشابه وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و همچنین شهرداریها مرخصی استحقاقی استفاده نشده آنان صرفاً در احتساب سابقه خدمت جهت تعیین حقوق بازنشستگی یا از کارافتادگی مستخدمین مزبور به سنوات خدمت رسمی آنان اضافه خواهد شد و احتساب مرخصی مذکور برای ارتقاء گروه و ترفیع پایه یا عناوین مشابه آنها مجوزی ندارد.

۱۱- حق دریافت وجوه مربوط به مرخصی استحقاقی استفاده نشده و یا اجازه احتساب آن جزو سنوات خدمت رسمی مستخدم موجبی برای استفاده مستخدم از مرخصی استحقاقی قبل از بازنشستگی به میزانی بیش از آنچه که در مقررات مربوط پیش بینی شده، نمی‌باشد و در مورد استفاده مستخدم مزبور از مرخصی اخیرالذکر مقررات مربوط کماکان لازم الاجراء می‌باشد.

۱۲- منظور از وراثت قانونی مندرج در قسمت اخیر تبصره ماده ۳ قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی وراثت قانونی مستخدمین متوفی می‌باشند که استحقاق دریافت حقوق وظیفه یا مستمری یا عناوین مشابه را طبق مقررات بازنشستگی و وظیفه مربوط دارا می‌باشند.

۱۳- استفاده از خدمات مستخدمینی که در اجرای قوانین و مقررات مربوط بازنشسته یا بازخرید خدمت شده یا بنسبت توسط وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی و همچنین شهرداریها به هر شکل اعم از رسمی، بیمانی، قراردادی، خرید خدمت روزمزد، ساعتی و نظایر آنها بطور تمام وقت یا غیرتمام وقت ممنوع است در صورت نیاز دستگاههای

دولتی به تخصص افراد مزبور استفاده از خدمات آنان بصورت غیر رسمی و برای مدت معین تنها بنا به پیشنهاد وزیر دستگاه مربوط با تصویب هیأت وزیران امکان پذیر خواهد بود.